

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Selvbiografi (Steen Steensen Blicher)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 30. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011520381936/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

St. St. Blicher

ud af Vejen op ad een Lyngbanke og ned ad en anden. Rytteren tabte sin Pibe og kort derpaa sin Hat – sært nok, at han ikke tabte sig selv; og at Pegasus ikke styrtede. „Es flogen rechts, es flogen links die – Haiden, Moor und Acker.“ B. kunde ikke mere standset sin Hest, end et Orlogsskib for fulde Sejl. Tvende Sæt Markarbejdere stor-medt han forbi, og standsede dem i deres Værk, da de med billig Forundring saae efter „den wilden Jäger ohne Hut.“ Tydskerne have et Mundbeld:

*„Lass regnen, wenn es regnen will!
Lass der Natur den Lauf!
Denn wenn es nicht mehr regnen will,
böht er vom selbsten auf.“*

Naar man i Blichers Tilfælde sætter „laufen“ istedenfor „regnen,“ saa veed Læseren Udfaldet af Bersærkergangen: en stejl Bakke, den sidste mellem Rytteren og Gudenaæ, bragte haas Furioso til Samlingen, hvortil ogsaa det bidrog, at den blev savet i Munden af Rytterens hele Magt. – Sporepiggen var brækket i et Ribbeen, og der blevet siddende.

Sin sidste Ridetour havde B. for en fem Aar siden, da En havde flyet ham en Hest, der havde den uanstændige Vane: at gaae bagover. Til „Forlænds“ var B. ved Øvelsen nogenledes beredt; men „Baglænds“ var ham en aldeles ny Manøvre. At Asenet faldt ham i Skrævet, sprang op, og satte den ene Fod tæt ved hans Ansigt, og B. endda slap derfra med Liv, Lemmer og Helsen, er ham til denne Dag uforklarligt. Men han ansaa Tildragelsen som sidste Vink om: at han herefter aldrig skulde komme paa Hesteryg, der ej var forsynet med Vinger.

Ifjor oplevede han en Røverhistorie, idet nemlig i en fra fjern Fortid ligetil vore Dage berygtet Skov, fra Tykningen fremskred ud paa Landevejen en Person iført rødtribet Jakke og ditto Buxer; en rundpullet, meget bredskygget sortgraa Hat bedækkede et Hoved, hvis Ansigt var intet mindre end anbefalende. Han var paa den ene Side af Landeveien, B. gik paa den modsatte en Snees Skridt skjøns forud. Han skraanedt nogle Trin hen efter B., lod den ene Haand dingle over den anden Arm, og sagde i en forstilt klynkende Tone: „Aah! vel han eth komm aa sic po en sølle Arm, A haær.“ – Uden at